

Evangelí del diumenge de la setmana XXVII de durant l'any (A): Els vinyaters homicides

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana XXVII de durant l'any. “Aquest és l'hereu: vinga, matem-lo i quedem-nos la seva heretat”. La bondat divina, que ens ofereix la seva gràcia i les seves cures, com les que té l'amo de la paràbola amb la seva vinya i va tenir Déu amb Israel, reclama de part nostra la bona voluntat de voler donar fruits de virtut i

santedat; d'aprofitar la gràcia i no rebutjar qui demana el fruit en nosaltres.

Evangelí (Mt 21, 33-43)

Escolteu una altra paràbola: Hi havia un propietari que va plantar una vinya, la va envoltar d'una tanca, hi va excavar un cup i va construir-hi una torre de guàrdia. Després la va arrendar a uns vinyaters i se'n va anar lluny. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus servents als vinyaters per rebre'n els fruits que li corresponien; però els vinyaters van agafar els servents, i a l'un el van apallissar, a l'altre el van matar, i a l'altre van apedregar-lo. Novament els envià altres servents, més nombrosos que els primers, però els van tractar igual. Finalment els envià el seu fill, tot dient-se: "Al meu fill, el respectaran". Però els vinyaters, en veure el fill, es digueren entre ells: "Aquest és l'hereu: vinga,

matem-lo i quedem-nos la seva heretat”. L’agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar.

Quan vingui l’amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?

Li responen:

—Farà morir de mala manera aquells mals homes i arrendarà la vinya a uns altres vinyaters que li donin els fruits al seu temps.

Jesús els diu:

—¿No heu llegit mai allò que diu l’Escriptura: La pedra rebutjada pels constructors, ara és la pedra principal. És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se’n meravellen?

Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar.

Comentari

A mesura que s'acosta el final de la vida terrenal de Jesús, els discursos de l'Evangeli segons sant Mateu van adquirint un to més escatològic, és a dir, relacionat amb el destí final de totes les coses, tant el dels contemporanis de Jesús com la destinació final universal. Ara que el nostre calendari litúrgic es va acostant també a la conclusió – queden poques setmanes per completar les 33 habituals –, les paraules del Mestre ressonen amb especial actualitat.

El mateix Jesús anima a escoltar amb atenció la seva paràbola: l'amo d'una propietat hi va plantar una vinya i la va disposar amb cura perquè donés fruit: “la va envoltar d'una tanca i hi va excavar un cup i va construir-hi una torre de guàrdia” (v. 33). L'amo arrenda la vinya a uns pagesos; els fa així partícips de la seva prosperitat,

ahora que compta amb el seu esforç personal perquè la vinya doni fruit.

Els pagesos, però, no només van ometre el seu deure, sinó que a més van menysprear i fins i tot van matar els servents que va enviar l'amo per reclamar el fruit de la vinya, en què tanta cura havia posat. Més aberrant encara va ser la seva conducta quan van matar el fill de l'amo, quan aquest els ho va enviar. Sens dubte, aquells pagesos de la paràbola van obrar injustament. Qualsevol diria que eren uns “mals homes” (v. 41), com els mateixos oients de Jesús els anomenen.

Amb aquesta paràbola, de lectura tan evident i dramàtica, Jesús denuncia per contrast l'actitud dels dirigents del poble, que van menysprear i aniquilar els profetes que Déu els va enviar; i, sobretot, denuncia per endavant el rebuig que anaven a fer del mateix Fill de Déu, al qual faran

fora de Jerusalem i el mataran, com fan els pagesos amb el fill de l'amo de la vinya.

Per extensió, la paràbola no sols denuncia la conducta dels contemporanis de Jesús, sinó també l'actitud indiferent i fins i tot hostil que podem manifestar els homes davant l'acció de Déu. Déu, sempre sol·lícit i interessat pel nostre bé, envia persones que poden ajudar-nos a donar fruit, a les quals potser rebutgem perquè ens incomoden. La bondat divina, que ens ofereix la seva gràcia i les seves cures, com les que té l'amo de la paràbola amb la seva vinya i va tenir Déu amb Israel, reclama de part nostra la bona voluntat de voler donar fruits de virtut i santedat; d'aprofitar la gràcia i no rebutjar qui demana el fruit en nosaltres.

D'altra banda, encara que la paràbola té un tint tràgic, les paraules de Jesús

també ofereixen un missatge d'esperança. Com explicava el Papa Francesc, si bé l'amo de la vinya tenia dret a venjar-s'hi, així com Déu podria venjar el seu Fill crucificat. En canvi, “la desil·lusió de Déu pel comportament pervers dels homes no és la darrera paraula. Rau aquí la gran novetat del cristianisme: un Déu que, fins i tot desil·lusionat pels nostres errors i els nostres pecats, no perd la seva paraula, no s'atura i sobretot no se'n venja!”[1]

El Papa seguia dient: “Germans i germanes, Déu no se'n venja! Déu estima, no es venja, ens espera per perdonar-nos, per abraçar-nos. A través de les *pedres de descart* –i Crist és la primera pedra que els constructors han descartat– a través de les situacions de debilitat i de pecat, Déu continua posant en circulació el vi nou de la seva vinya, és a dir, la misericòrdia. Aquest és el vi nou de la vinya del Senyor: la

misericòrdia. Hi ha només un impediment davant de la voluntat tenaç i tendra de Déu: la nostra arrogància i la nostra presumpció, que esdevé a vegades violència! Davant d'aquestes actituds i on no es produeixen fruits, la paraula de Déu conserva tot el seu poder de retret i advertència: “*el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar* (v. 43)”[2].

[1] Francesc, *Àngelus*, 8 d'octubre de 2017.

[2] *Idem*.

Pablo M. Edo // Photo: Lasseter Winery - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-xxvii-de-
durant-lany-a-els-vinyaters-homicides/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-xxvii-de-durant-lany-a-els-vinyaters-homicides/)
(11/03/2026)